

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-2439/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu Siniši Marinoviću, u pravnoj stvari tužitelja INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d., Zagreb, Avenija Većeslava Holjevca 10, OIB: 27759560625, zastupanog po punomoćnici Loreni Panežić, odvjetnici iz Orehovec, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Ul. Jurja Križanića 16, protiv tuženika Miroslava Cukovića iz Koprivnice, Ulica Ivana Gorana Kovačića 3 C, OIB: 89321011992, zastupanog po punomoćniku Ivanu Gelenčiru, odvjetniku iz Zagreba, Ulica kneza Višeslava 11, radi nadomještaja suglasnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 21. kolovoza 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnice odvjetničkog vježbenika Josipa Posavca, i punomoćnika tuženika odvjetnika Ivana Gelenčira, dana 18. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nadomješta se suglasnost tuženika za donošenje Odluke tužitelja o poslovnom uvjetovanom otkazu Ugovora o radu broj: 210-146547/25-H od dana 1. siječnja 2025. radnici Romani Žerjavić, zaposlenoj na radnom mjestu „Viši referent za upravljanje automobilima 2“, sistematiziranom u organizacijskoj jedinici Usluge unutarnje mobilnosti, unutar organizacijske jedinice Upravljanje imovinom i uslugama, a koja suglasnost je uskraćena očitovanjem tuženika od dana 26. studenog 2025. godine.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 970,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije

refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 18. rujna 2026. do isplate, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi i tijekom postupka navodio da su on kao poslodavac, i Romana Žerjavić, kao radnica (u daljnjem tekstu: Radnica) sklopili dana 1. siječnja 2025. Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 210-146547/25-H, temeljem kojeg je Radnica zaposlena na radnom mjestu „Viši referent za upravljanje automobilima 2“, sistematiziranom u organizacijskoj jedinici Usluge unutarnje mobilnosti, unutar organizacijske jedinice Upravljanje imovinom i uslugama. Uslijed organizacijskih promjena, tužitelj namjerava otkazati gore opisani ugovor poslovno uvjetovanim otkazom. S obzirom na činjenicu da se kod Radnice radi o osobi s invaliditetom, temeljem čl. 151. st. 1. toč. 3. Zakona o radu (NN, 93/14, 127/17, 98/19, 151/2022, 64/2023) za donošenje predmetne odluke potrebna je suglasnost tuženika.

Dana 3. listopada 2025. tužitelj je donio Odluku o promjeni organizacije rada, sa danom primjene 15. listopada 2025., a temeljem koje je došlo do ukidanja radnog mjesta Radnice, te je stoga prestala potreba za radom Radnice na navedenom radnom mjestu. Naime, u organizacijskoj jedinici Usluge unutarnje mobilnosti (L4), u sklopu novog leasing ugovora ugovorena je usluga door-to-door kroz koju statusni korisnici kontaktiraju direktno pružatelja usluge za sve aktivnosti povezane sa statusnim vozilima. Usluga obuhvaća preuzimanje i povrat vozila korisniku za sezonsku zamjenu pneumatika, servisiranje vozila – redovno i izvanredno, limarijsko – lakirerske popravke, registraciju vozila i zamjensko vozilo. Sukladno navedenom, u organizacijskoj jedinici Usluge unutarnje mobilnosti (L4) prestaje potreba za radom radnika i ukida se radno mjesto Viši referent za upravljanje automobilima 2, sa dva izvršitelja, a na kojem radnom mjestu je zaposlena i Radnica. Valja napomenuti da je predmetnoj Odluci prethodilo savjetovanje tužitelja s Radničkim vijećem o organizacijskim promjenama, pa tako i organizacijskih promjena u organizacijskoj jedinici Upravljanje imovinom i uslugama (L3) u kojoj je zaposlena Radnica. Pritom, tužitelj ističe kako Radničko vijeće nije tražilo bilo kakve dodatne informacije ili održavanje sastanka.

U međuvremenu, Radničko vijeće INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d. je prestalo djelovati, te je tužitelju kao poslodavcu dana 7. studenog 2025. dostavljen „Sporazum o sindikalnom povjereniku koji preuzima prava i obveze radničkog vijeća u INA, d.d.“ od 28. listopada 2025. godine. Predmetnim Sporazumom, sindikati koji djeluju kod tužitelja imenovali su ovdje tuženika sindikalnim povjerenikom koji preuzima prava i obveze radničkog vijeća u INA, d.d., sve sukladno odredbi čl. 153. st. 3. Zakona o radu (NN, 93/14, 127/17, 98/19, 151/2022, 64/2023). Iako tužitelj ističe kako Zakon o radu više ne poznaje obvezu poslodavca prema kojoj je isti dužan, prije donošenja odluke o otkazu ugovora o radu, pokušati radnika zaposliti na drugom radnom mjestu, tužitelj ističe kako je isti učinio i čini sve što je u njegovoj moći da se radnicima koji su proglašeni viškom pronađe drugo radno mjesto.

Naime, svi radnici od trenutka proglašenja viškom, pa do prestanka radnog odnosa u društvu INA- INDUSTRIJA NAFTE, d.d., uključuju se u Internu burzu rada, te ukoliko netko od potencijalnih kandidata ima formalne uvjete predviđene raspisanim natječajem, isti se kontaktira te uključuje u selekcijski postupak. Cijeli postupak upravljanja internom burzom reguliran je na razini grupe tužitelja dokumentom „Operativno poslovanje ljudskih resursa u društvima INA grupe“. Važno je naglasiti da

tužitelj prije objave natječaja za raspoloživo radno mjesto, s administratorom Burze i zaposlenikom nadležnim za ljudske resurse provjerava postojanje odgovarajućeg kandidata na Burzi te prioriteto nastoji na tom radnom mjestu zaposliti odgovarajućeg kandidata s Burze.

Unatoč gore navedenom, kao i činjenici da je tužitelj dopisom od dana 21. studenog 2025. zatražio od tuženika suglasnost za donošenje odluke o otkazu ugovora o radu za radnicu Romanu Žerjavić, tuženik je u svojim očitovanjem od dana 26. studenog 2025. uskratio suglasnost za donošenje planirane odluke o otkazu u odnosu na Radnicu, navodeći za istu da je obnašala odgovorne dužnosti unutar kompanije te visokostručne poslove za koje ima potrebno znanje i vještine, da je Radnica visoko motivirana za nastavak radnog odnosa te da je tuženik stoga mišljenja da bi Radnici tužitelj trebao ponuditi ugovor o radu za drugo radno mjesto. Pritom se ističe kako je tuženik u cijelosti zanemario činjenicu kako je radno mjesto Viši referent za upravljanje automobilima 2 na kojem je Radnica zaposlena ukinuto, te je stoga prestala potreba za radom svih izvršitelja na tome radnom mjestu, uključujući i Radnicu. U svezi sa navedenim, tužitelj je mišljenja da je već iz samog Obrazloženja tuženika pri uskrati suglasnosti razvidno da je ista uskraćena bez valjanog razloga, odnosno da je ista uskraćena isključivo kako bi se Radnicu neovisno o svim okolnostima do daljnjega zadržalo u radnome odnosu, a ne iz razloga što postoji osnovana sumnja da je namjera otkazivanja ugovora o radu motivirana invalidnošću Radnice. Slijedom rečenog, niti jedan od razloga na koje se tuženik u svojem očitovanju poziva ne predstavlja osnovani razlog za uskratu suglasnosti na donošenje namjeravane odluke o otkazu.

Iz svega navedenog predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti, uz nadoknadu parničnih troškova, sa pripadajućim kamatama.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodio da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Navodi kako je dana 3. listopada 2025. donošenjem Odluke o promjeni organizacije rada u organizacijskoj jedinici Usluge unutarnje mobilnosti, s danom primjene 15. listopada 2025., došlo do ukidanja radnog mjesta Viši referent za upravljanje automobilima 2, sistematiziranom u organizacijskoj jedinici Usluge unutarnje mobilnosti (L4), na kojem radnom mjestu je zaposlen radnik Romana Žerjavić (dalje: Radnik).

Dalje, tužitelj navodi kako su navedene organizacijske promjene rezultirale time što se sve aktivnosti vezane za usluge leasing vozila prebacuju direktno na pružatelja usluge leasinga vozila, te da time prestaje potreba za radom Radnika i ukida se radno mjesto Viši referent za upravljanje automobilima 2. No međutim tužitelj priloženim dokazima ne dokazuje niti vjerojatnost u tužbi iznesenih navoda. Naime, ako se pogleda predmetna Odluka o organizacijskim promjenama jedina realna „promjena“ je otpuštanje Radnika koji predstavlja tehnološki višak uslijed navodnih organizacijskih promjena. Tuženik smatra da tužitelj realno nije implementirao nikakve promjene u tehnologiju svojih poslovnih procesa nego se predmetna Odluka o organizaciji donosile jedino i isključivo kako bi postojao temelj za otkazivanje ugovora o radu predmetnog Radnika, te da realnih ušteda ili promjena organizacije rada nije niti bilo.

Radničko vijeće INA d.d. se nije suglasio i usprotivio se namjeravanoj odluci o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu Radnika iz razloga što tužitelj nije tuženiku dostavio sve potrebne informacije i isprave u pogledu utvrđivanja viška radnika i otkazivanja ugovora o radu Radniku iz poslovno uvjetovanih razloga. Smatra kako tuženik nije imao opravdanih razloga dati svoju suglasnost na namjeravanu odluku o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu, obzirom da se šikanira i otpušta starije radnike i radnike posebnih kategorija (invalidi, stariji radnici i Hrvatski

branitelji), uz istovremeno zapošljavanje mlađih kategorija radnika. Kako tužitelj uopće nije dokazao da bi primijenio bilo kakve kriterije prilikom otkazivanja ugovora o radu između radnika koji su ostali na radu kod tužitelja, radnika koji su utvrđeni kao višak i konačno radnika kojim je ugovor o radu otkazan/namjerava se otkazati, tuženik smatra da tužitelj nije poštivao odredbe Zakona o radu koje su prisilne naravi, te da postupak prije otkazivanja predmetnog ugovora o radu nije proveden zakonito. Tužitelj uopće nije niti pokušao pronaći mogućnost zapošljavanja Radnika unutar svoje organizacije rada - na drugim radnim mjestima, niti ga dodatno obrazovati i osposobiti, obzirom da Radniku nije ponudio niti jedno drugo radno mjesto, a niti mu je ponudio mogućnost dodatnog obrazovanja ili osposobljavanja. Dakle, tužitelj nije poduzeo sve što je u njegovoj moći da na radu zadrži što više radnika. Tuženik smatra da za Radnika kao osobe s invaliditetom primjenom obveznih socijalnih kriterija iz Zakona o radu, tužitelj ne bi imao zakonsko uporište za namjerom otkazivanja njegova ugovora o radu.

Sve naprijed navedeno treba tumačiti osobito uvažavajući činjenice da kod tužitelja i trgovačkih društava iz INA Grupe postoji preko 5.000 radnih mjesta, da se bave brojnim različitim djelatnostima, da se rad na području svih djelatnosti izvršava kako u tuzemstvu, tako i u inozemstvu. Pa se postavlja pitanje je li tužitelj zaista poduzeo sve što je u njegovoj moći da pronađe drugo radno mjesto Radniku, te je li zaista kod tužitelja prestala potreba za njegovim radom.

Slijedom svih navoda tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev, te tužitelja obvezati na nadoknadu troškova postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o radu od 01.01.2025., Rješenje HZMO-a od 13.05.2011. i 06.08.2003., dopis od 24.09.2025. i 21.11.2025., preslike e-mail poruka, očitovanje Radničkog vijeća od 02.10.2025., Odluku o promjeni organizacije rada od 03.10.2025., Sporazum o sindikalnom povjereniku od 28.10.2025., Operativno poslovanje ljudskih resursa u društvima INA Grupe od 21.12.2022., nacrt namjeravane Odluke o osobno uvjetovanom otkazu ugovora o radu, očitovanje Sindikalnih povjerenika od 26.11.2025. (str. 6-77 spisa), saslušao je svjedoke Željka Vukića i Renatu Bilić, kao i samog tuženika, sve na ročištu održanom 23.04.2026. (str.104-106 spisa), izvršio je uvid u sudsku praksu (str. 107-109 spisa) te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Provedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. i 25/13., 89/14, dalje: ZPP).

5. Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Među strankama nije sporno da tužitelj ima sklopljen ugovor o radu s spomenutim radnikom, kojem namjerava otkazati ugovor o radu, za što je s obzirom na invalidnost radnika potrebna suglasnost koju je ovdje tuženik uskratio, tako da onda tužitelj u ovom postupku traži nadomještaj iste, čemu se tuženik protivio, kako je naprijed pobliže već izneseno.

7. Uzimajući u obzir naprijed navedeno, prvenstveno se ukazuje na odredbu čl. 151. st. 1. toč. 3. Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.), kojom je propisano da poslodavac može samo uz prethodnu suglasnost radničkog vijeća donijeti odluku o otkazu radniku

kod kojeg je zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti došlo do smanjenja radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnosti ili do smanjenja radne sposobnosti uz djelomični gubitak radne sposobnosti, odnosno otkazu radniku osobi s invaliditetom.

8. Sud u postupku nadomještanja prethodne suglasnosti radničkog vijeća ocjenjuje jesu li ispunjene pretpostavke za nadomještanje suglasnosti što znači da je raspravljanje u postupcima nadomještanja prethodne suglasnosti ograničeno na utvrđivanje namjerava li poslodavac otkazati ugovor o radu iz razloga koje propisuje ZR kao dopuštene razloge za otkaz, postoji li zabrana otkaza i upućuju li navodi i dokazi koje je iznio poslodavac na postojanje osnovane sumnje da se ostvario razlog za otkaz ugovora o radu.

9. Naime, nesporno je utvrđeno da je tužitelj zatražio suglasnost na namjeravano donošenje odluke otkaza ugovora o radu radniku, a koju je ovdje tuženik uskratio, kako je prethodno već rečeno. Pri tome treba naglasiti kako je tužitelj proveo savjetovanje u vezi namjeravanih promjena u organizaciji rada zbog kojih namjerava otkazati radniku isto kao što je zatražio suglasnost za otkazivanje spomenutom radniku pri čemu je tuženiku dostavio nacrt Odluke o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu. Osim toga, i iz iskaza svjedoka Željka Vukića proizlazi da je provedeno savjetovanje sa radničkim vijećem u pogledu reorganizacije u 9. mjesecu 2025. dok je individualno savjetovanje provedeno u 11. mjesecu 2025. pri čemu nisu dobili nikakve zahtjeve za dostavom naknadne dokumentacije niti su održavani sastanci dok iz iskaza svjedočkinje Renate Bilić proizlazi da je kod tužitelja provedena reorganizacija. Konačno i Miroslav Cuković u svom iskazu jasno navodi da je tužitelj proveo savjetovanje prvo sa radničkim vijećem kojeg je on bio predsjednik, a nakon toga individualno sa njim za konkretnog radnika.

10. Ocjenjujući prethodno izneseno, posebno se ističe da sud u ovom postupku nema ovlasti ispitivati osnovanost tvrdnji koje je tužitelj kao poslodavac navodio kao razloge otkazivanja (vezano za navedeno ukazuje se i na ustaljenu sudsku praksu, izraženu npr. u odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja U-III-2355/2018 od 12. prosinca 2018. te Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Revr-159/2017 od 1. ožujka 2017., i dr.), budući da će dokazivanje osnovanosti razloga za eventualno otkazivanje biti predmet budućeg postupka koji se može voditi s tim u vezi tj. vezano za pobijanje predmetnog otkaza, do čega još nije došlo, i u kojem slučaju će teret dokazivanja biti na ovdje tužitelju kao poslodavcu, u smislu čl. 135. st. 3. Zakona o radu, i kada se mogu cijeliti okolnosti koje su spominjane tijekom ovog postupka od strane tuženika.

11. Ocjenjujući naprijed navedeno, a nakon izvedenih dokaza (uvid u priloženu dokumentaciju te saslušanje svjedoka), za zaključiti je da je zahtjev tužitelja za nadomještaj suglasnosti osnovan.

12. Također, iz izvedenih dokaza ne proizlazi da bi tvrdnje tužitelja kao poslodavca bile očito neosnovane, budući da je vidljivo da tužitelj namjerava otkazati dotadašnji ugovor o radu radniku uslijed provedene reorganizacije, poslovno uvjetovanim otkazom i o kojoj okolnosti bi se, u slučaju pokretanja parnice radi pobijanja otkaza, moglo raspravljati tijekom predmetne parnice pokrenute radi utvrđivanja nedopuštenosti otkaza, na koji način onda tijekom ovog postupka nije utvrđeno da bi

poslodavac tj. tužitelj u odnosu na spomenutog radnika postupao šikanozno odnosno diskriminatorno.

13. U tom smislu onda proizlazi da nije utvrđeno da bi radnik bio stavljen u nepovoljniji položaj, a što je upravo razlog zaštite iz čl. 154. st. 1. toč. 3. Zakona o radu, to je onda kao osnovan prihvaćen zahtjev tužitelja da se u ovom postupku nadomjesti prethodno uskraćena suglasnost za otkazivanje ugovora o radu.

14. Na taj način valjalo je stoga usvojiti tužbeni zahtjev te nadomjestiti traženu suglasnost koju je ovdje tuženik uskratio, te je u tom smislu odlučeno kao u izreci ove presude, i to temeljem činjeničnog stanja utvrđenog uvidom u priloženu dokumentaciju.

15. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a, te su troškovi odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i temeljem zatraženog troška prema troškovniku tužitelja i to trošak jednokratne nagrade od 250 bodova (7.2 Tarife, te nagrade za pristup na ročište održano 21.08.2026. od 50 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura (Tbr. 54) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 750,00 eura. Tužitelju je također priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u visini od 110,00 eura te trošak sudske pristojbe na presudu u visini od 110,00 eura.

16. Odluka o kamatama na parnični trošak se temelji na odredbi čl. 151. st. 2. ZPP-a slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II. izreke ove presude.

Zagreb, 18. rujna 2026.

Sudac:
Siniša Marinović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

- 1. pun. tužitelja
- 2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-51f35**

Kontrolni broj: **0d71a-79c64-0bcba**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.